

ράκος

ράκος, το, ουσ. [<αρχ. ῥάκος], το ράκος· το ψυχικό ή σωματικό ερείπιο: «απ' τη μέρα που πέθανε ο πατέρας του γυρίζει ράκος μέσ' στους δρόμους || πήγε με την παρέα του εκδρομή στον Όλυμπο κι επέστρεψε στο σπίτι του ράκος». (Λαϊκό τραγούδι: μ' αυτό το εισιτήριο που πάω να ταξιδέψω, στη διπλανή σας πόρτα πιο **ράκος** θα επιστρέψω)·

- *γίνομαι ράκος*, γίνομαι ψυχικό ή σωματικό ερείπιο: «γίνεται ράκος κάθε φορά που σκέφτεται την πεθαμένη γυναίκα του || κάθε μέρα γίνομαι ράκος απ' τη σκληρή δουλειά που πατάω». Συνών. *γίνομαι κουρέλι*·

- *είμαι ράκος*, είμαι ψυχικό ή σωματικό ερείπιο: «άσε με στην ησυχία μου, γιατί χώρισα πρόσφατα με τη γυναίκα μου κι είμαι ράκος || κάνε χώρο να καθίσω, γιατί είμαι ράκος απ' την κούραση». Συνών. *είμαι κουρέλι*·

- *τον κάνω ράκος*, τον κάνω ψυχικό ή σωματικό ερείπιο: «ο θάνατος του πατέρα του τον έκανε ράκος || τον φόρτωσα με τόση δουλειά, που τον έκανα ράκος απ' την κούραση». Συνών. *τον κάνω κουρέλι*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας